

**КОДИФИКАЦИЯ НА НОРМАТА ЗА УПОТРЕБА НА ГЛАВНИ И МАЛКИ
БУКВИ ПРИ СЪСТАВНИТЕ СОБСТВЕНИ ИМЕНА В ПРАВОПИСНИТЕ
РЕЧНИЦИ ОТ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА XX В. ДО ДНЕС**

МИЛЕН ТОМОВ

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК „ПРОФ. ЛЮБОМИР АНДРЕЙЧИН“ ПРИ БАН

В статията се проследява процесът на кодификация на нормата за употреба на главни и малки букви при съставните собствени имена в правописните речници, излезли след Правописната реформа от 1945 г. Тази норма е постоянен обект на кодификация във всички правописни речници и справочници, включително и в академичната *Граматика на съвременния български книжовен език* (1982–1983). Като резултат от изследването се налагат изводите, че действието на правилото се поддържа без промяна от Правописната реформа (1945) до днес, като се запазват общо взето основните принципи за морфологична употреба на главни букви чрез двудялбата *съществителни собствени/съществителни нарицателни имена* в рамките на съставното собствено име и за думите като първи или като втори и следващи негови съставки. От друга страна, кодификацията в този нормативен пункт е съпроводена с доста чести промени в метаезика в отделните правописни речници. Най-накрая се извеждат евентуалните причини за разколебаването на разглежданата норма.

Ключови думи: главна и малка буква, съставни собствени имена, правопис, кодификация

✉ Гл. ас. д-р Милен Томов

Секция за съвременен български език
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България
tomovm@ibl.bas.bg